

Bão Không Tới Hôm Nay

Tin thời tiết hôm qua / nói hôm nay bão tới. Ngày hôm nay ngày mới, bão đang tới...ngập ngừng. Gió, không phải cuồng phong / mà đã thấy có gió, gió ngả nghiêng hoa cỏ và cũng thấy có mưa...Mưa lác rắc, mưa thưa...lạnh thì dày lớp áo! Mọi người đang đợi bão - một cơn bão không tên...bởi vì mới Tân Niên, bão là người cố cựu!

Bão, Cali hẳn hữu. Thường thì nắng chói chang. Đây là sa-mạc-vàng, người ở lâu nói vậy...Thường ở đây, rừng cháy...nhiều hơn là mưa sa! Thường ở đây chỉ qua / những cơn bão tàn tạ. Dĩ nhiên rừng thay lá / vào mỗi dịp Thu về...Thường những con suối khe / cạn, không dè sông suối!

Tin thời tiết có nói, ít người lấy làm tin! Người ta thật muốn quên, quên những tin...không thực! Sống buồn nhất là mất, mất từ từ niềm tin! Đang gió đó, mong manh! Đang mưa đó, từng giọt...Hình như trời đất khóc...chớ không có bão đâu?

*

Tôi chờ bão đã lâu. Xế chiều rồi, không nắng. Sự đợi chờ chưa nản...thì cứ chờ cho vui! Ngó trong vườn: hoa rơi. Ngó ra đường: xe chạy. Tại sao ngó để thấy / thời gian đang trôi qua? Bầy chim từ bay xa, Tết hết rồi chưa lại! Nhớ lại thời biên ải...bỗng dưng tàn chiến chinh! Đi tìm chút thanh bình, ở đây buồn quan tái!

Bão đang tới, chậm rãi. Ngày nghiêng xuống hơi nhiều. Tôi nhớ bài thơ Chiều / của Hồ Dzếnh, buồn bã: *Tôi là người lữ khách / màu chiều khó làm khuây. Ngỡ lòng mình là rừng / ngỡ hồn mình là mây. Nhớ nhà châm điếu thuốc / khói huyền bay lên cây...*

Ôi một bài thơ hay!

Bão không tới hôm nay. Cảm ơn ngày không bão...

Trần Vấn Lê